

Diari portanveu de l'Esquerra Republicana de Catalunya a les comarques tarragonines

L'afer de la Farmàcia Municipal

Cada cop que els regidors de la majoria han parlat en sessió pública de l'afer de la farmàcia municipal, ho han fet en termes de manifesta insinceritat. Segons ells, amb la reforma perseguen una economia; i és evident que el que els preocupava en primer lloc era el proporcionar una credencial a un amic. De no ésser així, no haurien seguit el camí tortuós que els ha portat a fer les irregularitats que ha posat de manifest el nostre amic regidor senyor Jordana. Ens explicarem:

Des de fa tres o quatre anys existeix a l'Hospital un botiquí adscrit a una de les farmàcies establertes a la localitat. En morir el farmacèutic que el regentava, els regidors de la majoria van creure arribada l'hora de protegir a un amic. Però com que si la Secció de Farmàcia de l'hospital mantenia el caràcter de botiquí podia ésser regentada per qualsevol dels farmacèutics establerts, i això feia preveure una concurrència d'aspirants perjudicial al protegit dels regidors de la majoria, aquests van inventar la fórmula salvadora de convertir el botiquí en Farmàcia municipal. Com que un farmacèutic pot regir una sola farmàcia i, per tant, cap dels establerts podria aspirar a la plaça municipal sense tancar o traspasar abans el propi establiment, el perill de la competència quedava extingit, tant més quant per a millor assegurar el cop es fixaven honoraris irrisoris—1.300 pessetes l'any—que no podien temptar a ningú.

Quan l'acord corresponent fou fet públic, els farmacèutics establerts a Reus visitaren al senyor alcalde i li feren observar que, segons les disposicions legals, els Ajuntaments no poden establir farmàcies; afegiren, però, que si l'Ajuntament volia sostenir el botiquí a l'Hospital, els farmacèutics col·legiats s'obligaven a regentar-lo *gratuïtament*. Segons manifestà el senyor alcalde en sessió pública, traslladà l'ofertament a la Comissió d'Assistència Social.

Pocs dies després es feia pública la convocatòria d'un concurs per a proveir, no una plaça de farmacèutic per a regir la Farmàcia Municipal, tal com s'havia acordat, sinó una plaça de farmacèutic per a regir la "Farmàcia de l'Hospital".

Sens dubte convençuts els regidors de la majoria que el seu primer acord era il·legal, i no volent renunciar—malgrat l'oferta dels farmacèutics col·legiats—a protegir al llur amic, convertiren la Farmàcia Municipal en Farmàcia hospitalària—autoritzada a atendre exclusivament als malalts hospitalitzats—i avui quedarà proveïda la plaça de director de la dita Farmàcia.

Es fa difícil creure que un farmacèutic que ha de renunciar a treure altre producte del seu títol acadèmic—puix que aquest queda exclusivament adscrit a la Farmàcia Municipal—pugui resignar-se a un sou de 1.300 pessetes anyals. És lògic suposar que si de moment es fixà una quantitat irrisòria, per tal d'allunyar concursants, més tard vindrà un augment de sou. Però encara que aquesta suposició sigui infundada, resulta indiscutible que l'Ajuntament pagarà 1.300 pessetes per un servei que podia obtenir de franc, puix que de franc s'oferiren a prestar-lo els farmacèutics col·legiats.

Com que aquest argument no poden desfer-lo, els regidors de la majoria diuen, a baixa veu, que encara que per complir preceptes legals estableixen Farmàcia hospitalària, de fet serà Farmàcia Municipal, puix que en ella hi seran despatxades totes les fórmules de la Beneficència Municipal, àdhuc les d'assistència domiciliària i que, per aquest procediment, aconseguiran quantiosos beneficis per al Municipi. Escoltant-los hom creuria que rau ací la salvació de la nostra hisenda municipal!

Acceptem que sigui tolerat a l'Ajuntament servir tot el que formulin els metges municipals. Què representará això per al Municipi?

Segons dades de conducta fidedigne, durant l'any 1931, l'Ajuntament pagà per tots conceptes entre totes les diverses farmàcies de Reus, la irrisòria suma de 3.877 pessetes. És de creure que els productes emprats en la confecció de les fórmules tenen un valor, valor que no serà insignificant si es té en compte que ultra les medicines, els farmacèutics serviren vacunes i sèrums, qual cost és elevat. Doncs bé: Si d'aquestes 3.877 pessetes, que l'Ajuntament pot deixar

de pagar als apotecaris, en deduïm el valor dels productes que l'Ajuntament haurà de comprar, i el sou del farmacèutic, i el que representi la inversió de capital per a proveir degudament la Farmàcia del Municipi, quins beneficis reals en podrem atribuir a l'Erari municipal? No volem insinuar una quantitat perquè és innecessari: el lector comprendrà de seguida que en el cas més favorable aquesta quantitat ha d'ésser insignificant.

Arribats en aquest punt dels nostres raonaments preguntem nosaltres a l'opinió pública: És just que per una quantitat tan petita com la que pot arribar a éstalviar l'Ajuntament, es faci un greuge als farmacèutics establerts a Reus que des de temps reculats vénen servint les fórmules de l'assistència domiciliària; que paguen religiosament els seus tributs i que presten gratuïtament assistència a tots els accidents a la via pública, exerceint, les farmàcies, funcions de casa de socors amb el qual servei supleixen al Municipi? És just que es tregui als

acollits a l'Assistència Municipal el dret d'acudir a la farmàcia que més crèdit els mereixi per tal de proveir-se de les corresponents medicines? No; no és just, ni és lògic, ni és correcte. No hi ha dret a que per a protegir a un amic es perjudiqui a un estament i menys encara quan el perjudici rau més en la dignitat professional que en el calaix, puix que les 387 pessetes de medicines i vacunes servides anualment per cada farmàcia local, no poden pas proporcionar-los beneficis temptadors.

Ni en el cas de respectar la llei i no servir altres medicines que les corresponents als hospitalitzats, ni en el de burlar-la atenent totes les necessitats de la Beneficència Municipal, l'Ajuntament no resol amb la Farmàcia cap problema econòmic.

Diguin el que vulguin els regidors de la majoria, l'afer de la Farmàcia Municipal no és més que una resurrecció dels procediments que desacreditaren als Ajuntaments d'anys enrera.

Notes polítiques

☉ El President Macià, ha retornat a Barcelona, després d'haver passat uns quants dies a Balanya.

Està completament restablert del refredat que tenia quan sortí de Barcelona i molt satisfet de les proves de simpatia i adhesió de què ha estat objecte el mateix a Lleida que a les altres poblacions que visità.

☉ La policia ha posat a disposició del jutjat de la Universitat de Barcelona Victorià Sala Rodeles, el qual està reclamat per l'Audiència per un delictes d'injúries a les autoritats en virtut d'un article publicat a "Solidaridad Obrera", el dia 4 d'octubre i que es trobava processat en rebehió.

☉ La minoria federal ha firmat amb altres diputats de distintes minories una esmena al pressupost d'obligacions eclesiàstiques a extingir, en la qual es proposa que els trenta milions de pessetes consignats per a cult i clerecia, siguin suprimits i aplicats a la creació de mestres i escoles.

☉ El diputat socialista senyor Bruno Alonso, ha pregat als perio-

distes que rectifiquin una versió que s'ha donat del seu discurs a Sevilla la qual afirma que era necessari concedir el Poder als socialistes.

—Jo no vaig dir tal cosa—manifestà el senyor Alonso—, puix el meu propòsit fou demostrar una teoria oposada.

Reiteradament he manifestat—afegí—a la meva minoria el criteri de romandre separats de les responsabilitats del Govern, i en aquest sentit el que vaig dir a Sevilla fou que els republicans no eren mereixedors del nostre sacrifici, i que havíem de separar-nos d'ells, i que si aleshores els republicans no tenien prou forces per a governar, els donaríem l'ajut necessari si el sol·licitaven, és a dir, que col·laboraríem novament amb el Govern sempre i quant els republicans ho sol·licitessin i els interessos de la República així ho aconsellessin.

☉ La minoria socialista ha acordat aprovar el pressupost d'ingressos, però formulant algunes observacions en el que es refereix al tribut d'utilitats dels funcionaris modestos i dels treballadors.